Quelle: https://manuscripta.at/?ID=874
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

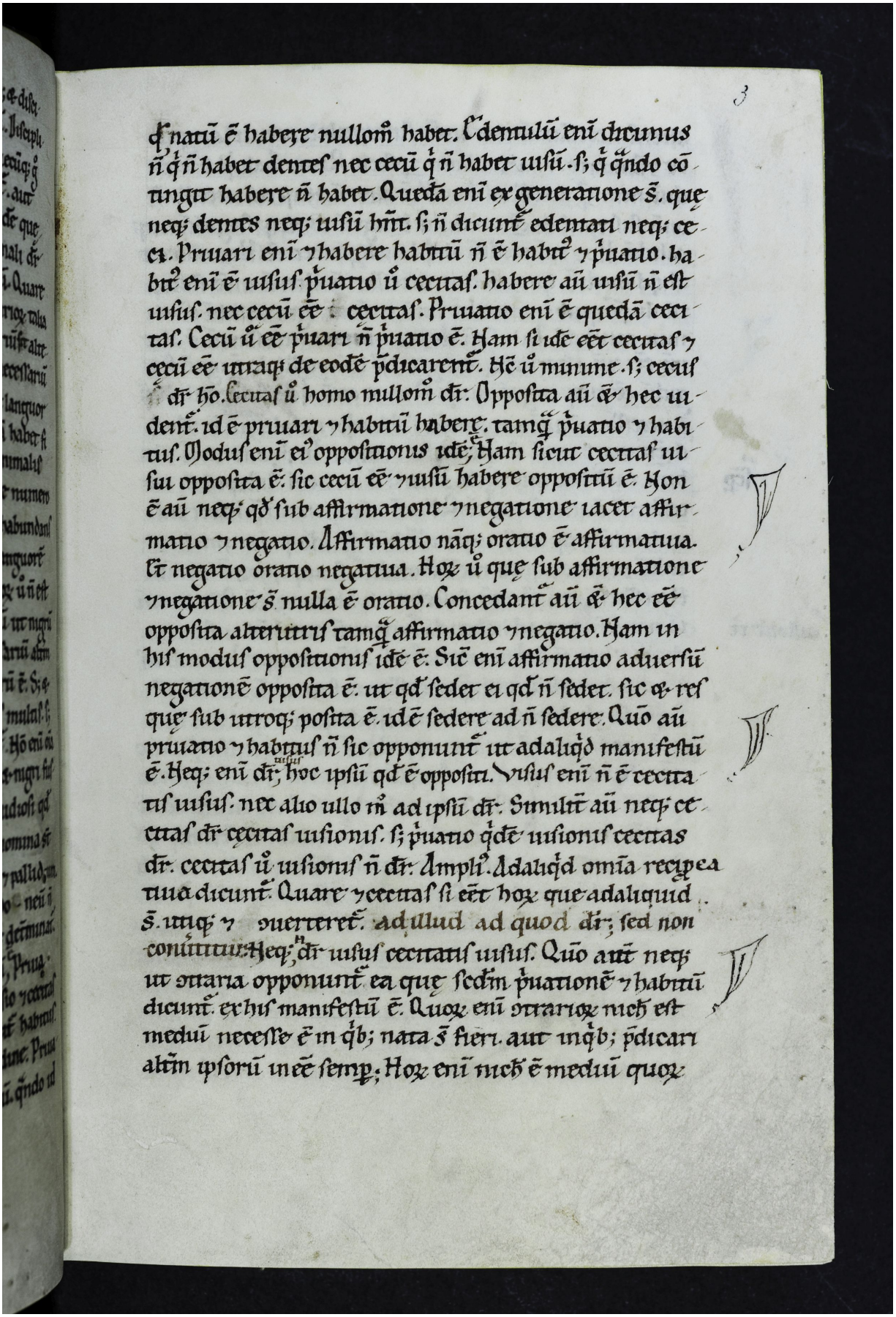

3

q̃ natū ē habere nullom̃ habet. Edentulū enī dicimus
ñ q̃ ñ habet dentes nec cecū q̃ ñ habet usū. s; q̃ q̃ndo cō
tingit habere ñ habet. Quedā enī ex generatione s. que
neq; dentes neq; usū hīt. s; ñ dicunt̃ edentati neq; ce
ci. Priuari enī ⁊ habere habitū ñ ē habit̃ ⁊ p̄uatio. ha
bit̃ enī ē usus. p̄uatio ū cecitas. habere aū usū ñ est
usus. nec cecū ēe cecitas. Priuatio enī ē quedā ceci
tas. Cecū ū ēe p̄uari ñ p̄uatio ē. Ham si idē eēt cecitas ⁊
cecū ēe utraq; de eodē p̄dicarent̃. Hē ū minime. s; cecus
dr̃ hō. cecitas ū homo nullom̃ dr̃. Opposita aū & hec ui
dent̃. id ē priuari ⁊ habitū habere. tamq̃ p̄uatio ⁊ habi
tus. Modus enī ei oppositionis idē. Ham sicut cecitas u
sui opposita ē. sic cecū ēe ⁊ usū habere oppositū ē. Non
ē aū neq; qd̃ sub affirmatione ⁊ negatione iacet affir
matio ⁊ negatio. Affirmatio nāq; oratio ē affirmatiua.
Et negatio oratio negatiua. Hoc ū que sub affirmatione
⁊ negatione s. nulla ē oratio. Concedant̃ aū & hec ēe
opposita alterutrus tamq̃ affirmatio ⁊ negatio. Ham in
his modus oppositionis idē ē. Sic enī affirmatio aduersū
negationē̃ opposita ē. ut qd̃ sedet ei qd̃ ñ sedet. sic & res
que sub utroq; posita ē. id ē sedere ad ñ sedere. Quō aū
priuatio ⁊ habitus ñ sic opponunt̃ ut adaliq̃d manifestū
ē. Heq; enī dr̃; hoc ipsū qd̃ ē oppositi. Usus enī ñ ē cecita
tis usus. nec alio ullo m̃ ad ipsū dr̃. Similit̃ aū neq; ce
citas dr̃ cecitas usionis. s; p̄uatio q̃dē usionis cecitas
dr̃. cecitas ū usionis ñ dr̃. Ampli. Adaliq̃d omīa recipe
tiua dicunt̃. Quare ⁊ cecitas si eēt hoc que adaliquid
s. utiq; ⁊ euertere. ad illud ad quod dr̃; sed non
conuertitur. Heq; dr̃ usus cecitatis usus. Quō aut̃ neq;
ut contraria opponunt̃ ea que secm̃ p̄uationē ⁊ habitū
dicunt̃. ex his manifestū ē. Quoq; enī contrariorum nich est
medū necesse ē in q̃b; nata s̄ fieri. aut in q̃b; p̄dicari
altm̃ ipsorū in ēe semp̄; Hoc enī nich ē medū quoq;